رسول منتجب‌نیا در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

نمی‌توان بحران سیاسی را به دست افراد غیرسیاسی حل کرد

◀ برخی نمایندگان خود را موسس انقلاب و صاحب نظام می‌دانند

◀ مسئولان در شرایط خطیر کنونی براساس احساس تصمیم‌گیری نکنند

◀ برخی دست‌شان که به تریبون می‌رسد تسویه حساب می‌کنند

آرمان ملی - احسان انصاری: حجت‌الاسلام رسول منتجب‌نیا، نماینده سه دوره اول مجلس شورای اسلامی و فعال سیاسی اصلاح‌طلب در روز ۱۶ آذرماه در گفت‌وگویی با روزنامه «آرمان ملی» طرحی را برای برون‌رفت کشور از شرایط کنونی ارائه دادند. در این طرح آمده بود: «نقطه آغاز این طرح این است که اعلام شود که از این تاریخ به بعد گشت ارشاد تعطیل خواهد شد و برخی از اتفاقاتی که در گذشته رخ داده دیگر تکرار نخواهد شد. مقدمه دوم این طرح این است که دادسراها و دادگاه‌ها تا زمانی که کمیته‌ای در این زمینه تشکیل خواهد شد از صدور رأی قطعی درباره افراد خودداری کنند تا مشخص شود متهمان اصلی چه کسانی هستند. مقدمه سوم این است که یک عفو عمومی درباره کسانی که مرتکب جرمی در اعتراضات نشده‌اند اعلام شود. مقدمه چهارم این است که گزارش‌ها و شکایت‌ها باید جمع‌آوری شود. این مسائل باید به مرجع دیگری خارج از حاکمیت ارجاع داده شود. این مرجع نیز کمیته حقیقت‌یاب یا هر نام دیگری که می‌توان برای آن انتخاب کرد است که شامل ۱۵ عضو باشد. دو نفر از این ۱۵ عضو به انتخاب مراجع طراز اول کشور انتخاب شوند. دو نفر دیگر را رهبری انتخاب کنند. این افراد به عنوان نماینده رهبری نباشند، بلکه به عنوان افراد انتخاب شده رهبری در نظر گرفته شوند. دو نفر نماینده عادل و خوش سابقه به انتخاب همه نمایندگان مجلس شورای اسلامی باشد. دو نفر نیز نماینده اولیای مقتولانی باشند که در اعتراضات اخیر کشته شده‌اند که لازم است در این کمیته حضور داشته باشند. دو نفر از قضات باسابقه دیوان عالی کشور به انتخاب همه قضات دیوان عالی در این کمیته حضور داشته باشند. دو نفر از دبیران احزاب قانونی به انتخاب خانه احزاب نیز در این کمیته حضور داشته باشند. دو نفر از حقوقدانان از بین حقوقدانان دانشگاهی به انتخاب اساتید حقوق دانشگاه تهران در این کمیته حضور داشته باشند. یک نفر نیز از طرف نیروهای مسلح کشور در این کمیته حضور داشته باشند. این کمیته موظف است همه شکایت‌ها و اعتراض‌ها را دریافت کند و واقعیت ماجرا را بررسی کند.» ارائه این طرح با واکنش‌هایی همراه بوده است. این در حالی است که وزیر کشور نیز به صورت تلویحی به این طرح اشاره کرده است. به همین دلیل «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی واکنش‌ها و بازتاب این طرح با حجت‌الاسلام منتجب‌نیا گفت‌وگو کرده که در ادامه می‌خوانید.

◀ شما طرحی را به عنوان «چه باید کرد» برای برون‌رفت کشور از شرایط کنونی مطرح کردید. این طرح با چه واکنش‌هایی مواجه شد؟ آیا از مسئولان کسی برای اجرای این طرح با شما تماس گرفت؟

طرحی که بنده برای عبور از شرایط کنونی ارائه کردم دارای چند مقدمه و شکل‌گیری یک کمیته حقیقت‌یاب متشکل از ۱۵ عضو بود. پس از انتشار این طرح توسط روزنامه «آرمان ملی» این طرح انعکاس وسیعی در بین رسانه‌های داخلی و خارجی داشت و براساس آنچه به بنده اطلاع دادند در بسیاری از محافل سیاسی داخل کشور مورد بحث و بررسی قرار گرفت. با این وجود این طرح با سه واکنش منفی مواجه شده که من قصد دارم این واکنش‌ها را واکاوی کنم. یکی از این واکنش‌ها به وزیر کشور ارتباط پیدا می‌کند. وزیر کشور در مواضع اخیر دست به حضور اعضای کمیته حقیقت‌یاب به حضور دبیران احزاب قانونی کشور در این کمیته اشاره کرده بودند که در طرحی که بنده ارائه کرده بود وجود داشت. براساس این طرح دونفر از دبیران کل احزاب سیاسی کشور باید در کمیته حقیقت‌یاب حضور داشته باشند که وزیر کشور در واکنش به این طرح ارائه شده عنوان کردند که کمیته حقیقت‌یاب سیاسی نیست. آقای وحیدی گفته بودند که این کمیته سیاسی نیست و تنها شرایط و دلایل اغتشاشات را بررسی خواهد کرد. واقعیت این است که ما بحران کنونی کشور را سیاسی می‌دانیم و به همین دلیل معتقدیم باید چهره‌های سیاسی و دبیران احزاب در کمیته حقیقت‌یاب حضور داشته باشند. اگر محدوده بررسی این کمیته موضوع اعتراضات باشد این موضوع قطعا سیاسی است. اغلب شعارهایی که در اعتراضات اخیر داده شد سیاسی بود. به همین دلیل ما با یک مساله سیاسی مواجه هستیم. اگرچه این اعتراضات دارای جنبه‌های اقتصادی و فرهنگی نیز بوده اما جنبه سیاسی آن بر دیگر جنبه‌ها غلبه داشته و به همین دلیل باید به دنبال راه حل سیاسی برای این بحران بود. باید مشخص شود که کمیته حقیقت‌یابی که وزیر کشور عنوان می‌کند چه نقشی برای عبور از چالش‌های کنونی خواهد داشت؟ یا قرار است نتایجی که کمیته حقیقت‌یاب به دست می‌آورد را به دادگاه بدهد و دادگاه براساس برررسی‌های کمیته حقیقت‌یاب رأی صادر کند؟ اگر این اتفاق رخ بدهد موضوع با استقلال دادگاه‌ها مغایرت دارد.

◀ چرا تلاش می‌شود صورت مسأله به عنوان یک موضوع سیاسی مطرح نشود؟

موضوع سیاسی است و مبنای اعتراضات اخیر ناکارآمدی و سوءمدیریت بخش‌هایی از مجموعه مدیریت کشور بوده است. معترضان یک رویکرد سیاسی را دنبال می‌کردند و مطالبات سیاسی داشتند. این در حالی است که بحران اخیر را اعتراض بدانیم. اگر این بحران را با نام اغتشاش بخوانیم نیز موضوع سیاسی است. به دلیل اینکه اتهامات وارده سیاسی است دادگاه‌ها براساس قانون اساسی باید به صورت علنی و با حضور هیات منصفه برگزار شود. موضوعی که امروز در فضای سیاسی کشور مطرح شده این است که آیا عنوان محاربر به این افراد صدق می‌کند یا خیر. بدون تردید این یک موضوع فقهی است و مباحث فقهی را باید براساس فتاوای مراجع تقلید و یا به دلیل اینکه بین فقها در این زمینه اجماع وجود ندارد باید براساس نظریه مشهور فقها عمل شود. این موضوع فقهی است و باید فقها درباره آن نظر بدهند. واکنش منفی دومی که به طرح بنده صورت گرفت از طرف یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به نام آقای مقتدایی بود که عضو جبهه پایداری هستند.

◀ واکنش وی به طرح شما چه بود؟

واقعیت این است که من تاکنون نام ایشان را نیز نشنیده بودم. این در حالی است که من سخنرانی‌های زیادی در اصفهان به عنوان حوزه انتخابیه ایشان داشته‌ام و با چهره‌های سیاسی اصفهان ارتباط دارم. با این وجود اینکه ایشان دارای چه سوابق کاری هستند موضوع دیگری است که من قصد ندارم به آن بپردازم. آقای مقتدایی که نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس هستند در گفت‌وگویی با یکی از رسانه‌ها با لحنی توهین‌آمیز به بنده انتقاد کرده و به شکلی صحبت کرده که گویا ایشان بانی و موسس انقلاب و صاحب نظام است. متأسفانه برخی گمان می‌کنند چون نماینده هستند می‌توانند به دیگران توهین کنند و به همین دلیل هنگامی که دست‌شان به تریبون می‌رسد اقدام به تسویه حساب می‌کنند. این فرد به چهره‌های اصیل انقلابی حمله کرده و طرح بنده را طرحی مردود شمرده که از سوی کسانی مطرح شده که حق ندارند نسخه‌ای برای نظام بنویسند. گویا نسخه شفابخش را تنها این فرد باید بنویسند و دیگران حق اظهار نظر ندارند.

◀ براساس اخبار منتشر شده گویا گروهک منافقین نیز نسبت به این طرح واکنش نشان داده‌اند. واکنش آنها چه بوده است؟

منافقین از جمله گروه‌هایی هستند که دست‌شان تا مفرق به خون عزیزان ما آلوده است و سال‌هاست که با نظام و انقلاب دشمنی می‌کنند. منافقین در سایت رسمی خود در تاریخ ۱۴۰۱/۹/۱۹ مطلبی در واکنش به طرح بنده منتشر کرده‌اند. این سازمان به‌شدت به اینجانبت حمله کرده و طرح بنده را تلاشی برای حفظ نظام جمهوری اسلامی قلمداد کرده است.

◀ نقد شما به این واکنش‌ها چیست؟

در مرحله نخست باید عنوان کرد که اظهارات وزیر کشور مورد انتقاد قرار دارد. من به ایشان پیشنهاد می‌کنم در ابتدا صحبت‌های خود را با حقوقدانان در میان بگذارند و پس از مشورت با آنها اظهار نظر کنند. یک نماینده مجلس عنوان کرده که امثال بنده نباید برای نظام نسخه بپیچند و نباید اظهار نظر کنند. سازمان منافقین نیز عنوان کرده که شما به دنبال حفظ نظام جمهوری اسلامی هستید و از این زاویه به طرح من حمله کرده است. واقعیت این است که از سازمان منافقین انتظاری بیش از این نیست که با چهره‌هایی که سابقه طولانی در مبارزه با رژیم پهلوی دارند و دلسوزی نسبت به نظام و انقلاب دارند دشمنی کنند. این یک اتفاق طبیعی است. سازمان منافقین دشمن ما هستند و از دشمنی نیز به جز دشمنی انتظار دیگری وجود ندارد. نکته مهم اما واکنش نماینده مجلس و عضو جبهه پایداری است که با مشارکت پایین وارد مجلس شده‌اند و زمانی نیز به پایان دوران نمایندگی ایشان باقی نمانده است. واقعیت این است که از کسی که خود را نماینده مردم می‌داند انتظاری بیش از این است که به کسانی که جز پایه‌گذاران انقلاب و نظام هستند به شکل کینه توزانه‌ای حمله شده است. من این احتمال را می‌دهم که این فرد و برخی از نمایندگانی کنونی مجلس به دنبال تأیید صلاحیت خود برای دور بعدی انتخابات هستند. در شرایط کنونی نمایندگان مجلس یک چشم‌شان به مردم است و چشم دیگرشان به شورای نگهبان و نهادهای نظارتی است که صلاحیت آنها برای دور بعدی انتخابات رد نشود. من همچنان بر طرحی که در گفت‌وگوی قبلی خود مطرح کردم اصرار دارم و معتقدم این طرح می‌تواند به کشور کمک کند که از شرایط کنونی عبور کند. البته این طرح نیاز به اصلاح یا تکمیل دارد و از این ظرفیت برخوردار است که به یک طرح جامع و کلی تبدیل شود. واقعیت این است که این گونه طرح‌های مردمی کارساز است و حلال مشکلات است. من از مسئولان خواهش می‌کنم براساس احساس تصمیم‌گیری نکنند و قضاوت احساسی نکنند. در چنین شرایطی باید عاقلانه تصمیم‌گیری کرد. ما قرار است در این کشور زندگی کنیم. شرایط امروز نیاز به تدبیر و مدیریت دارد. فضایی که امروز در کشور ایجاد شده باعث شده برخی صاحب نظران بترسند که حرف بزنند و پیشنهاد بدهند. این صحیح نیست و نمی‌توان به آن افتخار کرد.

> سازمان منافقین عنوان کرده که شما به دنبال حفظ نظام جمهوری اسلامی هستید و از این زاویه به طرح من حمله کرده است. واقعیت این است که از سازمان منافقین انتظاری بیش از این نیست که با چهره‌هایی که سابقه طولانی در مبارزه با رژیم پهلوی دارند و دلسوزی نسبت به نظام و انقلاب دارند دشمنی کنند

> اغلب شعارهایی که در اعتراضات اخیر داده شد سیاسی بود. به همین دلیل ما با یک مساله سیاسی مواجه هستیم. اگرچه این اعتراضات دارای جنبه‌های اقتصادی و فرهنگی نیز بوده اما جنبه سیاسی آن بر دیگر جنبه‌ها غلبه داشته و به همین دلیل باید به دنبال راه حل سیاسی برای این بحران بود

> در حال حاضر یک هرم جمعیتی ناسالم اقتصادی داریم که در راس آن تعدادی افراد ثروتمند وجود دارد که ثروت‌های زیادی هم در داخل و هم در خارج از ایران دارند و بقیه این هرم زیرخط فقر اعلامی از سوی نهادهای دولتی هستند

> در همه دولت‌ها و مجالس اقدامات وجود دارد که مرسوم است و جنبه تبلیغاتی دارد. در هر دوره مجلس، نمایندگان اعلام می‌کنند که دوره آنها بهترین دوره تاریخ مجلس بوده است. هر دولتی هم روی کار می‌آید معتقد است بهترین دولت تا حال حاضر است

> مدیریت تنها ۳۰ درصد در بهبود شرایط موثر است. ۷۰ درصد تاثیرگذاری از تحریم‌هاست. زمانی که نفت از شما خریداری نمی‌شود و اگر هم خریداری شود به قیمت پایین است که از شما میزان قابل صحت‌سنجی است

مهدی آیتی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

تحریم، اصلی‌ترین عامل نابرابری است

◀ طبقه متوسط دیگر وجود خارجی ندارد

آرمان ملی: گویی روزگار وعده‌هاست. نمایندگان مجلس وعده می‌دهند که شرایط بهتر خواهد شد. دولت از رئیس‌جمهور تا سخنگوی آن وعده می‌دهند که شرایط کشور بهتر خواهد شد. وزیر خارجه وعده می‌دهد که غرب‌ها به دنبال توافق با تهران هستند و در نهایت پیام می‌دهند که توافق اعمال خواهد شد. رئیس مجلس وعده می‌دهد که به سوی حکمرانی نو حرکت خواهیم کرد؛ اما تا کنون خبری از تحقق وعده‌ها نیست واقعیت آن است که یکی از دلایل کاهش سطح رضایت مردم همین عدم تحقق وعده‌هاست. وعده‌هایی که اگر حتی داده نمی‌شد، بهتر بود زیرا زمانی که یک مقام مسئول در حوزه مسئولیت خود وعده می‌دهد و آن وعده بر روی زمین باقی می‌ماند؛ مردم انتظار دارند وعده محقق شود و اگر محقق نمی‌شود مسئولان علت آن را بگویند تا آنها قانع شوند که به دلایلی آن وعده اجرایی نشده است. «آرمان ملی» در ارتباط با وعده‌هایی که داده می‌شود و اجرا نمی‌شوند و واکنش مردم به مسئولین در عدم تحقق وعده‌ها؛ با مهدی آیتی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب به گفت‌وگو پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

◀ دولت و مجلس همواره وعده‌هایی برای حل مشکلات می‌دهند اما واضح است که تفاوتی در آنچه مجلس و دولت به دنبال تحقق آن هستند و آنچه ملت می‌خواهند، وجود دارد. علت این نگاه متفاوت چیست؟

در همه دولت‌ها و مجالس اقداماتی وجود دارد که مرسوم است و جنبه روانی و تبلیغاتی دارد. در هر دوره مجلس، نمایندگان اعلام می‌کنند که دوره آنها بهترین دوره تاریخ مجلس بوده است. هر دولتی هم روی کار می‌آید معتقد است بهترین دولت تا حال حاضر است. این سخنان جنبه روانی دارد. در این معنا که دولتمردان فکر می‌کنند وقتی چنین صحبت می‌کنند به نوعی آرامش در جامعه به وجود می‌آورند و جامعه از تشویش دور شده و آرامشی در جامعه به وجود می‌آید که اقتصاد جامعه آرام گرفته و تا آرام نشود. آنچه در فضای عمومی قابل لمس و مشاهده است، بالاگه کردن به سفره مردم و جیب آحاد جامعه قابل احساس است. یعنی باید درآمد و معیشت مردم را در نظر گرفت. این موارد مهم است و باید شاخص‌های تعیین‌کننده بهتر شدن یا بدتر شدن وضع جامعه مشخص باشد. زمانی که مردم صبح بیدار می‌شوند و برخی اجناس را گرانتر از روز قبل می‌بینند، زمانی که حقوق می‌گیریم و مقایسه می‌کنیم که اگر حقوقی که همین ماه گرفتیم را با حقوق یک سال قبل در نظر بگیریم، توان کمتری در خرید داریم، این موارد نشان می‌دهد که شرایط جامعه چگونه است و چه مقدار سبد خانوار کوچک شده، جیب مردم تنگ شده است. مردم همه این موارد را با عدد و رقم و به هم می‌گویند و این ادعاها با شاخص‌های علمی و اقتصادی قابل بیان است. دولت و مجلس نمی‌توانند با تبلیغات چیز دیگری را القا کنند. اینکه آنها وعده‌هایی می‌دهند که با خواسته‌های معیشتی مردم در تناقض است نشان از آن دارد که اساسا نمی‌خواهند قول کنند که شرایط در مقایسه با قبل بهتر نشده است هیچ. در مواردی بدتر هم شده است.

◀ دولت مدعی است شرایط تسامح نامطلوبی را تحویل گرفته و احتمالا منظورش این است که نباید از آنها چندان هم توقع داشت زیرا یک دولت وارث است این مورد تا چه میزان قابل صحت‌سنجی است؟

در حال حاضر در مقایسه با قبل به‌شدت تحت تحریم‌های ظالمانه قرار داریم، این مورد اصلی‌ترین عامل فقر و نابرابری در جامعه است. تحریم علاوه بر اینکه فقر را در کشور به وجود آورده بلکه باعث گسترش فساد در جامعه هم شده است. وقتی که تحریم اعمال می‌شود و کشورهای ظالم که به ملت ایران ظلم کرده‌اند و این وضعیت را علیه مردم ایران به وجود آوردند، موجب می‌شوند افرادی در داخل کشور همه نیازمندی‌های مردم را با قیمت‌های چند برابر در اختیار مردم قرار دهند. از زمانی که تحریم علیه ملت ایران به وجود آمد، بازار سیاه و بازار قاچاق قوی شد که ماهیای اقتصادی در ایران به وجود آمد و مرتبا مردم چند برابر هزینه معیشت و نیازمندی خود را به افراد خاصی دادند. در نتیجه تحریم دو مشکل را برای ایران و ایرانی به وجود آورده است یکی فقر و دیگری فساد و هر دوی این موارد مهم است. از این منظر هر دولتی در برابر این مشکلات تلاش دارد خود را وارث بدی‌های به جا مانده از دولت قبل نشان دهد.

◀ یکی از دلایل نارضایتی مردم فساد اقتصادی است آیا مبارزه با فساد موفق بوده است؟

فساد را نمی‌توان با دستگیر کردن چند فرد محتکر و یا دستگیری از شبکه مافیایی اقتصادی، از بین برد. بخش مهمی از این فساد به تحریم بستگی دارد و تحریم‌ها عامل به وجود آمدن این فساد هستند.

بارها این مساله اعلام شده که مشکل اقتصادی و معیشتی مردم دارای ریشه‌های سیاسی است. این ریشه سیاسی را باید درست کرد تا مسائل اقتصادی جنبه تبلیغاتی دارد. در هر دوره مجلس، نمایندگان اعلام می‌کنند که دوره تاریخ آنها بهترین دوره تاریخ مجلس بوده است. هر دولتی هم روی کار می‌آید معتقد است بهترین دولت تا حال حاضر است

در حال حاضر یک هرم جمعیتی ناسالم اقتصادی داریم که در راس آن تعدادی افراد ثروتمند وجود دارد که ثروت‌های زیادی هم در داخل و هم در خارج از ایران دارند و بقیه این هرم زیرخط فقر اعلامی از سوی نهادهای دولتی هستند. در چنین شرایطی مواجه با مساله فقر و فساد که این فقر و فساد ریشه اصلی آن در تحریم‌های خارجی است که ریشه این تحریم‌ها هم در رابطه سیاسی با دنیا قرار دارد و اگر این رابطه سیاسی بهبود یابد، فقر و فساد بسیار کم شده، وضع معیشت مردم بهبود خواهد یافت. سفره‌های مردم بازتر خواهد شد در آمد مردم بهتر می‌شود. همه این موارد هم در بهبود روابط بین‌المللی ایران نهفته است و قدم اول در این رابطه هم احیای برجام است.

◀ اگر برجام در گذشته به نتیجه می‌رسید دولت امروز در شرایط فعلی یعنی دلار ۳۷۰۰۰ تومان قرار داشت؟

اگر می‌توانستیم برجام را در همان دولت روحانی که کارها بر روی آن به نتیجه رسیده بود و در آستانه امضای مجدد بود را به نتیجه می‌رساندیم، امروز وضعیت زندگی مردم به مراتب از آنچه اکنون هست، بهتر بود چنانچه وضعیت ۶ ماه قبل مردم را نظر معیشتی با آنچه اکنون در حال رقم خوردن است قابل مقایسه نمودیم. در حال حاضر هم باید به سمت نسخه‌ای حرکت کرد که تحریم‌ها را بشکند، درب‌ها را باز کند و راه را برای مردم هموار کند. نسخه‌ای است که برجام را به نتیجه برساند. این نسخه در کمترین حالت جلوی شیب تورم فعلی را گرفته و رفته رفته موجب بهبود وضعیت معیشت مردم و ارتقای جایگاه دولت بین مردم خواهد شد.

◀ همه مشکلات به گردن تحریم نیست، مشکلات مدیریتی را چه میزان بر چالش‌های کنونی افزوده است؟

مشکل مدیریتی وجود دارد و این مشکل ایشان در برابر مشکلی که تحریم به وجود آورده، فرعی است و اصلی نیست. آقای مقتدایی دائم اعلام می‌کرد که دولت‌ها و مجلس‌های قبلی بی‌عرضه هستند و اگر مدیریت مدیریت انقلابی باشد، وضع بهتر خواهد شد. یعنی هم آقای قالیباف وقتی پشت میز ریاست نشست به این درک رسید که مشکل، مشکل مدیریتی نیست. مشکل اصلی مشکل سیاست خارجی است و مشکل تحریم‌هاست و افرادی هم که امروز به این دولت فشار می‌آورند که باید مدیریت درست شود تا مشکلات رفع شود نیز در حال گرفتن بهانه از دولت هستند چون مشکل در حال حاضر نیز مشکل مدیریت نیست. چه قالیباف و چه رئیس‌جمهور باید شجاعت داشته باشند. مشکل مدیریتی وجود دارد و هیچ فرقی نمی‌کند چه کسی رئیس مجلس باشد و چه کسی رئیس دولت باشد. مشکل ما مشکل سیاست خارجی است و بقیه مسائل فرعی است و هر فردی این مشکلات را به عنوان مشکل اصلی مطرح کند در حقیقت به دنبال دور زدن شرایط است.

◀ اما با لاخره در دولت روحانی مدیران با تجربه تر حاکم بودند، در آن زمان خصوصا در دولت اول که تحریم هم هنوز لغو نشده بود، شاهد بهبود شرایط بودیم.

مدیریت تنها ۳۰ درصد در بهبود شرایط موثر است. ۷۰ درصد تاثیرگذاری از تحریم‌هاست. زمانی که نفت از شما خریداری نمی‌شود و اگر هم خریداری شود به قیمت پایین است که از شما میزان قابل صحت‌سنجی است و اگر هم خریداری شود به جای آن کالا دریافت می‌کنید، چگونه می‌خواهید شرایط را بدون پول بهبود دهید؟ در مدیریت زمان آقای روحانی هم مردم در فقر بودند و فساد اقتصادی وجود داشت. بسیاری از مفاسد اقتصادی در دولت آقای روحانی برملاشد. اینگونه نبود که دولت آقای روحانی دولت موفقی باشد. مشکل در اشخاص نیست. برخی فکر می‌کنند اگر یکی بیاید و یکی برود، مشکل حل خواهد شد. مشکل در حال حاضر در این نیست که وزرا تغییر کنند. تغییرات ممکن است ۱۰ الی ۲۰ درصد مشکلات را حل کند مشکل اصلی در تعامل اقتصادی با جهان است و تا زمانی که سیاست خارجی بهبود نیابد، مشکلات به صورت ریشه‌ای حل و فصل نخواهد شد. تا زمانی که با سیاست گفت‌وگو با جهان وارد تعامل نشویم، شرایط بهبود نخواهد یافت. باید درب‌ها باز شود و دوستی ایجاد شود. در این صورت از شرایط فعلی خارج خواهیم شد. دشمنان ایران هراسی را به اوج خود رسانده‌اند. امروز هیچ کس نمی‌تواند ادعا کند که اگر من رئیس مجلس و رئیس‌جمهور شوم مشکلات را حل می‌کنم زیرا کلید عبور از شرایط فعلی تنها و تنها از بهبود وضعیت اقتصادی می‌گذرد و بهبود وضعیت اقتصادی هم حاصل نخواهد شد مگر اینکه درب‌های ایران و جهان به روی هم باز شود و این درب‌ها باز نخواهد شد مگر اینکه به برجام بازگردیم.

یادداشت

بحران تربیت نیرو در بخش‌های مختلف

امیررضا واعظی آشتیانی
فعال سیاسی اصولگرا

این نقصیه در تمامی دولت‌ها مشاهده شده که ساختار دولت‌های ما به سمت و سوی پروش مدیران نرفته و این یک اشکال است. لذا چون به سمت پرورش و چگونگی انتخاب مدیر و شاخص‌هایی که باید یک مدیر داشته باشد توجه نکرده‌ایم امروز احساس و برداشت‌مان این می‌شود که گویا دایره بسته شده است. شاید به نوعی دایره انتخاب بسته شده که به همه دولت‌ها برمی‌گردد و بیشتر انتخاب افراد با شاخصه رفاقتی و دوستی و تشکیلاتی خلاصه می‌شود. هرچند که در کشورهای دنیا شاهد هستیم که احزابی که دولت تشکیل می‌دهند و موفق می‌شوند به این دلیل است که ساختارمندند و در حوزه‌های مختلف سیاسی افرادی را تربیت شده دارند و از مدیر کل تا وزیر را سازمان‌دهی و تربیت شده دارند. لذا وقتی دولتی تغییر می‌کند آنها هم به تبع آن در جایگاه‌ها قرار می‌گیرند. ولی در کشورما چون مشکل تحزب داریم، فارغ از بحث تحزبی که بارها صحبت شده و جایش در نظام سیاسی و اجرایی کشور خالی است در عین حلال تربیت نیروی انسانی کارآمد در حوزه‌های مدیریتی با ضعف مواجه بوده و هست. به همین علت است که وقتی دولتی روی کار می‌آید تازه به این فکر می‌افتد که وزرای خود را چگونه انتخاب کند. با مشکل و چالش انتخاب مدیر مواجه هستیم. وقتی آنجا با چالش مواجهیم دیگر از وزیر به پایین این چالش‌ها مضاعف می‌شود و امروز اگر می‌بینیم یک سردی در حوزه کارشناسی بین نیروها وجود دارد این است که یک کارشناس نمی‌داند که با تلاش و کوشش خود در سال‌های آینده و آتی به کدام نقطه پیشرفت مسئولیتی می‌رسد؟ این نشان می‌دهد که دچار یک اشکال ساختاری و عدم تربیت نیرو در حوزه‌ها و بخش‌های مختلف هستیم. امروز اگر می‌بینیم یا کارشناسان و مردم نسبت به این موضوع احساس می‌کنند که نیروهای متخصص یا مدیر احیانا در جای خود نمی‌نشینند و از گذشته نیز چنین بوده به همین دلیل است که گفته شد. به زبان ساده‌تر می‌توان گفت که کادرسازی نشده و تکلیف خودمان را نمی‌دانیم. برای جایگاه وزیر یا رئیس یک سازمان مدیر، متخصص، متعهد یا کارآمد می‌خواهیم اساسا کدام فاکتور مدنظر است؟ اگر بنا است یک فردی را انتخاب کنیم که مدیر و مدبر باشد و هم متعهد و متخصص باشد باید ببینیم که آیا این نیروها را تربیت کرده‌ایم یا نه؟ تا زمانی که مدیریت را به عنوان یک حرفه به رسمیت نشناسیم و یک کاری که فعالیتش درجهت سود رساندن به آن سازمان جامعه و کشور تعریف نکنیم این مشکلات را خواهیم داشت. حال چه در دولت‌های گذشته بوده، در این دولت یا دولت‌های آینده باشد.

نگاه

علاءالدین بروجردی:

هرگونه موضوع مغایر با اصول تمامیت ارضی ایران قابل قبول نیست

یک نماینده ادوار مجلس با بیان اینکه حق طبیعی چین یا هر کشور دیگری است که به دنبال توسعه روابط خود با سایر کشورها باشد، در عین حال اظهار داشت: آنچه اخیرا درخصوص روابط ایران و چین موجب ناخرسندی و تحریک افکار عمومی شد، «تنباد»هایی بود که در بیانیه مشترک چین و شورای همکاری خلیج فارس در جریان سفر اخیر شی جین پینگ، رئیس‌جمهوری چین به ریاض اتفاق افتاد. علاءالدین بروجردی با اشاره به تمامیت ارضی به عنوان خط قرمز همه کشورهای مستقل گفت: هرگونه موضوع مغایر با اصول تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به هیچ وجه قابل قبول نیست و جزایر سه‌گانه تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی نیز بخش لاینجزای جمهوری اسلامی ایران است. رئیس انجمن دوستی ایران و چین افزود: انتظار طبیعی افکار عمومی ایران این است که همان گونه که ایران به خط قرمز چین درخصوص تمامیت ارضی این کشور به عنوان مثال در خصوص مساله تایوان و چین واحد احترام می‌گذارد، رفتار متقابل و مشابهی را از طرف چینی‌ها شاهد باشند و چین به‌طور مناسب نسبت به اصلاح مواضع نادرست در خصوص تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، اقدام کند. سفیر پیشین جمهوری اسلامی ایران در پکن، سفر معاون نخست وزیر چین در رأس یک هیات بلندپایه مشکل از ده‌ها نفر از معاونین وزرا و مدیران کل به تهران را حاکی از جدیت و اراده طرف چینی برای پیشبرد و اجرای توافقنامه ۲۵ ساله میان دو کشور دانست. وی با ابراز امیدواری نسبت به پیشرفت سریع در اجرای این توافقنامه مهم و استفاده از ظرفیت‌های عظیم چین درحوزه‌های گوناگون، بر ضرورت تسریع در اقدام دستگاه‌ها و وزارتخانه‌های ذیربط جمهوری اسلامی ایران و جدیت بیشتر آنها برای فراهم کردن زمینه اجرای این توافق در قالب قراردادهای مختلف در حوزه‌های گوناگون و دستور صریح رئیس‌جمهوری اسلام ایران به دستگاه‌های اجرایی در این خصوص تاکید کرد. بروجردی تصریح کرد: بر اساس تاکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب اسلامی برای پیشبرد پروژه‌ها در کشور از جمله پروژه‌های ریلی، انتظار این است که دستگاه‌های اجرایی ذیربط با سرعت، جدیت و قاطعیت بیشتر برای اجرای توافقنامه ۲۵ ساله با چین گام بردارند و نهادهای نظارتی هم به عنوان نمایندگان مردم، با تشدید نظارت و مطالبه گری با جدیت و قاطعیت بیشتری روند اجرای این توافق را دنبال کنند. رئیس ادوار کمیسیون امنیت ملی مجلس یادآور شد که خروج یکجانبه آمریکا از برجام و به‌دنبال آن، وابستگی طرف‌های اروپایی به آمریکا، عدم استقلال سیاسی آنها و عمل نکردن به تعهداتشان در قبال ایران، بار دیگر اهمیت «نگاه به شرق» و غیرقابل اعتماد بودن غربی‌ها را نشان داد.

نگره

کنار گذاشتن ایران
از کمیسیون مقام زن سازمان ملل متحد

حذف ایران چه تبعاتی دارد؟

یکی از مهم‌ترین اخبار سیاسی طی روزهای گذشته تاکنون، حذف ایران از کمیسیون مقام زن سازمان ملل متحد بود که قطعنامه حذف ایران با ۲۹ رأی موافق، ۸ رأی مخالف و ۱۶ رأی ممتنع تصویب شد. بولیوی، چین، فرانسه، نیکاراگوئه، نیجریه، عمان، روسیه و زیمبابوه مخالف اخراج ایران بودند. همچنین آرژانتین، استرالیا، بلژیک، بنین، بلغارستان، کانادا، شیلی، کلمبیا، کرواسی، چک، دانمارک، فنلاند، فرانسه، یونان، گواتمالا، اسرائیل، ایتالیا، ژاپن، لیتوانی، لیبریا، لیبی، مونته‌نگرو، نیوزیلند، پاناما، پرو، پرتغال، کره‌جنوبی و آمریکا رأی مثبت به اخراج ایران دادند و در نهایت بنگلادش، بلیز، کنگو، ساحل عاج، گابن، هندوستان، اندونزی، ماداگاسکار، مکزیک، جزایر سلیمان، موریس، تونس و تانزانیا رأی ممتنع دادند. نماینده روسیه در این جلسه گفته بود «آمریکا و برخی اعضای دیگر که خود ناقض حقوق بشر هستند، در تلاش هستند که یک کشور مستقل و دارای حاکمیت را از کمیسیون مقام زن حذف کنند.» نماینده پاکستان هم در مخالفت گفته بود: «هیچ قانونی برای اخراج اعضا وجود ندارد. ایران با رأی اعضای همین شورا در سال ۲۰۲۱ و برای یک دوره چهارساله بوده و نباید اکنون به پایان برسد.» نمایندگان کشورهای دیگری از جمله سوریه و ونزوئلا هم سخنرانی کردند اما سخنانشان تاثیری در نتیجه را نگذاشت.

◀ کمیسیون مقام زن سازمان ملل متحد چیست و چه کارکردی دارد؟

کمیسیون مقام زن ملل متحد از نهادهای زیرمجموعه سازمان ملل و وابسته به شورای اقتصادی و اجتماعی این نهاد بین‌المللی است که تقریبا جزو نهادهای قدیمی سازمان ملل محسوب می‌شود. این کمیسیون از نمایندگان ۴۵ عضو سازمان ملل متحد تشکیل می‌شود. این نمایندگان بر اساس تقسیم‌بندی جغرافیایی؛ آفریقا ۱۳ عضو، آسیا ۱۱ عضو، آمریکای لاتین و کارائیب ۹ عضو، اروپای شرقی ۴ عضو، اروپای غربی و دیگر کشورها ۸ عضو برای یک دوره چهار ساله انتخاب می‌شوند. سال ۱۹۴۶ میلادی یعنی یکسال بعد از جنگ جهانی دوم که زنان آسیب زیادی متحمل شده بودند، سازمانی با هدف «برابری جنسیتی و کمک به پیشرفت زنان» تشکیل شده که فعالیت آن کمک به توانمندی زنان در حوزه‌های مختلف است و همچنین به عنوان یکی از بازوهای نظارتی سازمان ملل برای گزارش و بررسی مسائل مربوط به حقوق سیاسی، اقتصادی، مدنی، اجتماعی و آموزشی زنان است. اگرچه کمیسیون مقام زن در سال ۱۹۴۶ تاسیس شد اما نخستین جلسه آن در فوریه ۱۹۴۷ با حضور ۱۵ عضو در نیویورک تشکیل شد که همه ۱۵ نماینده آن زن بودند و همین مساله آن را از دیگر نهادهای سازمان ملل متمایز می‌کرد. این موضوع البته همچنان پابرجاست و این نهاد اکثریت نمایندگان زن را حفظ کرده است. اولین جلسه کمیسیون مقام زن با این «اصول راهنما» آغاز به کار کرده است: «ارتقای جایگاه زنان، صرف نظر از ملیت، نژاد، زبان یا مذهب، برابری با مردان در همه زمینه‌های فعالیت ان